

Publicerad 2013-10-03 23:36 av Nikolai Jungsin

Höstens Skogsbrand

Den sista sommarvärmen klingar av
Rör sig sakta bort som motvilligt
Likt en älskare som inte vill lämna sitt hjärtas val.

Träden trotsar den kommande kylan
Vrider upp sin värme
En långsam höstlig skogsbrand
Slickar träd och buskar
Blad för blad
Det gröna flammar upp
I gult, gyllene lågor löv för löv
Innan det sakta mörknar
I orange
Mörkt rött
Till sist brunt
Innan löven faller av
Träden nakna i trots mot kommande vinter
I väntan på vårens förföriska gröna dräkt.

I våra hjärtan en annan långsam brand
Född i samklang av själar
En röst i natten som en mjuk vind smekande min kind
Längtan och växande hetta av kommande närhet
En skogsbrand i våra hjärtan
Långsamt njutningsfullt
Väckande sedan länge sovande
bortglömda känslor vi trott vi aldrig mer
Ska få känna och smaka.
Försiktiga trevande steg
Blyghet blandad med nyfikenhet

Kom och vandra bland löven
Känn kyssvarm beröring från löven
Löften om ny sommar
Ny värme
Ny lek bland träden
Håll min hand

Låt vår skogsbrand i våra hjärtan

Bli en lägereld

Som vi ständigt matar

Med nya dagar nära varandra

Medan skogen runt oss klär om.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nikolai Jungsin med Poeter.se id #16007 innehar upphovsrätten